

med at gøre noget ved Hellerup Station, indtil Københavns Jernbanegaardsforhold ere ordnede. Der ligger omkring denne Station en By saa stor som nogle af de største af vore Provinsbyer. Alene i Gentofte Kommune eller rettere sagt i Hellerup Sogn bor der over 9,000 Indbyggere, som kun have den ene Jernbanestation. Deri er ikke medregnet alle de, som bo paa Københavns Grund — som man ved, gaar Grænsen mellem Gentofte Kommune og København jo omtrent ved Jernbanestationen —, hvor mange det er, ved jeg ikke, men jeg antager, at naar man sætter deres Tal, som bruge Hellerup Station og bo i Københavns Kommune, til 3—4000, er det neppe for højt sat. Det viser sig altsaa, at vi her komme op paa et Indbyggerantal af 12—13—14,000 — jeg er ikke i Stand til at sige Tallet nøjagtigt —, det vil sige et Indbyggerantal saa stort som nogle af de større af vore Provinsbyer, f. Eks. Kolding eller Fredericia. Jeg gad vide, hvad man i Kolding vilde sige, hvis man skulde nøjes med en Jernbanestation som den, der findes i Hellerup. Det er en af de mest primitive Jernbanestationer her i Landet.

Ikke nok med, at alle de Mennesker, som bo i Hellerup, benytte Jernbanestationen, men mange maa vente der halve og hele Timer, idet de komme f. Eks. fra Østerbro og skulle med Nordbanen eller omvendt komme fra Vesterbro og skulle ad Klampenborg og Kystbanen og ligeledes i den modsatte Retning. Naar Togene ikke korrespondere, maa de vente fra det ene til det andet. I Parentes vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, at man gjorde sig Umage for saa vidt muligt at lade Togene paa de to Banestrækninger korrespondere. Jeg tror, det maatte kunne lykkes i højere Grad, end Tilfældet er for Øjeblikket. Som Forholdene nu ere, maa, som sagt, en Masse Mennesker sidde hele og halve Timer og vente paa denne uhyggelige Jernbanestation.

Der er formentlig god Grund til hurtigst muligt at tage Spørgsmaalet om en Forbedring af Stationen under Overvejelse, navnlig synes jeg, at naar man nu skal til at lægge om paa Sporene, lave om paa Jernbanelegemet og flytte Godspladsen, maatte det passe allerbedst, om man samtidig søgte at forbedre Stationen. Grundejerforeningen i Hellerup er meget indigneret over, at denne store By skal nøjes med en saa tarvelig Station, og den har rettet forskellige Henvendelser baade til Generaldirektoratet for Jernbanevesenet

og til den højtærede Trafikminister, uden at dette har ført til noget Resultat. Jeg ved, at man for Tiden er beskæftiget med at udarbejde en Henvendelse til Regering og Rigsdag, en Henvendelse, som senere vil blive indbragt for Tinget. Jeg vil slutte Omtalen af denne Sag med en indtrængende Opfordring til den højtærede Trafikminister om at gøre noget ved den og lade udarbejde Forslag til en ny Jernbanestation i Hellerup. Jeg synes, at vi i Virkeligheden ikke kunne være bekendt at have en saa elendig, tarvelig Station liggende ved en saa stor By.

Under Behandlingen af Jærnbanelovforslagene i Fjor tillod jeg mig at henstille den Tanke: saa hurtigt som gørligt at gennemføre elektrisk Drift paa Nærtrafikken: Klampenborgbanen, en Del af Kystbanen og Nordbanen ud til Holte. Det Svar, jeg fik fra den højtærede Trafikminister, var ganske velvilligt, men sluttede med nogle Tal, som sikkert havde til Hensigt at tage Lysten til at gennemføre denne Sag fra alle interesserede. Den højtærede Minister meddelte, at elektrisk Drift alene paa Strækningen København—Klampenborg vil i Anlæg løbe op til en Sum af 8,700,000 Kr., paa Strækningen Klampenborg—Rungsted 4,650,000 Kr. og paa Strækningen København—Holte 11,400,000. Jeg kan ikke nægte, at ogsaa paa mig gjorde disse Tal en højst ubehagelig Virkning. Jeg var ganske klar over, at hvis vi virkelig skulde saa højt op for at faa etableret elektrisk Drift paa Nærtrafikken — jeg var ikke i Stand til at korrigere Tallene, det er jo ikke saa ganske let en Sag —, havde det maaske lange Udsigter med at faa gennemført denne Drift paa de omtalte Banestrækninger. Jeg saa imidlertid for nogen Tid siden i Bladet „Ingeniøren“, at der i „Dansk Ingeniørforening“ var blevet holdt et Foredrag om de københavnske Banegaardsforhold. Ved den Lejlighed udtalte Ingeniør Faber, der, saa vidt jeg ved, er ansat ved de elektriske Sporveje i København, nogen Tvivl om disse Tals Rigtighed. Han frygtede for, at der var taget mere med, end der egentlig behøvedes for at gennemføre den elektriske Drift, jeg havde omtalt, og han sluttede med at sige, at det omtalte Overslag var et tydeligt Udtryk for den Modstand, som Statsbanedriftens Afdelinger yde mod Indførelsen af elektrisk Drift. Ja, denne Udtalelse siger saa meget som, at man har gjort sig Umage for at faa disse Tal saa store og afskrækkende som vel muligt, fordi der næres Uvillie mod Indførelse af den elek-